

Warszawa, 12.07.2021 roku.

Prof. Tomasz Milanowski

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Wydział Malarstwa

Recenzja

Napisana na zlecenie Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, w związku ze wszczętym w dniu 12 listopada 2020 r. postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Marleny Promnej–Pietrek w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, zgodnie z decyzją Rady Doskonałości Naukowej, działającej na podstawie art.221 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U z 2021, poz. 478), która dnia 29 marca 2021 r., która powierzyła mi funkcję recenzenta.

Dane habilitantki

Marlena Promna-Potocka родziła się w 1980 roku. W 2004 roku ukończyła Akademię im. Jana Długosza w Częstochowie, uzyskując dyplom z malarstwa w pracowni prof. Leona Macieja. Następnie w 2007 roku ukończyła Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu, otrzymując dyplom z malarstwa w pracowni prof. Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego oraz dyplom z projektowania malarstwa w architekturze w pracowni prof. Wojciecha Kaniowskiego. W 2014 roku zdobyła stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuk pięknych. Od 2012 roku jest zatrudniona w Pracowni Rysunku profesora Piotra Kielana w macierzystej uczelni, początkowo na stanowisku asystentki, a obecnie na stanowisku adiunktki. Zajmuje się malarstwem, projektowaniem malarstwa w architekturze, rysunkiem i grafiką. Zrealizowała 20 wystaw indywidualnych oraz brała udział w około 130 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Jest koordynatorem międzynarodowych projektów.

Ocena autoreferatu

Czytając ten mądry i bardzo aktualny autoreferat oraz analizując cykl prac malarskich zatytułowany „Ogród Naturalny”, nabieram wiary w to, że nasz świat można jeszcze uratować przed destrukcją spowodowaną głupotą płynącą z niewiedzy. Jest początek lipca 2021 r., a padające obficie deszcze niosą ze sobą powodzie i ludzkie tragedie w całej Europie. Padające deszcze nie są niczym niezwykłym, a woda jest przecież niezbędna do życia. Niezwykłe są za to szkody wynikające z działalności człowieka. Utopijne myślenie o ujarzmieniu natury i brak szacunku wobec jej praw doprowadza do nieszczęść i cierpienia. Coraz częściej także do utraty życia i budowanego latami dobytku. Postawa prezentowana przez dr Marlenę Promną-Pietrek daje nadzieję, że jako ludzie przestaniemy bezrozumnie „czynić sobie ziemię poddaną”, a nauczymy się jej słuchać i rozumieć. Dlatego cenię sobie niezwykle wrażliwość habilitantki i wynikające z niej działania. Podczas pracy nad rzeczoną recenzją przeczytałem artykuł o pięknym projekcie ratującym życie, który współtworzyli inżynierowie z Polski. Projekt nosi tytuł „Złapać mgłę” (CloudFisher). CloudFisher to w dużym skrócie płot pokryty siatką, na której skrapla się wilgoć, po czym trafia do umieszczonego pod spodem pojemnika. Ten kolektor mgielny zbiera wodę pitną z mgły w najbardziej niebezpiecznym regionie Maroka. Dziennie może pozyskać kilkaset jej litrów. Technologię przetestowano w szeregu nieprzyjaznych miejsc, takich jak pustynie Atakama i Gobi. Kolektor funkcjonować może również w regionach dotkniętych suszą. Każdy litr tak zebranej wody ratuje życie jednej osoby. To prawdziwe dzieło sztuki! Piękny przykład neutralnej przyrodniczo technologii, która ratuje i przywraca godność. Ogromny wpływ na rozwój technologii odzyskiwania wody z mgły ma Polka, prof. Urszula Stachewicz z AGH, która od lat walczy o stosowanie nanowłókien w kolektorach wody z mgły. To budujące, bo daje nadzieję, że świat można zmienić. O tym też mówi praca dr Marleny Promnej-Pietrek, która zgodnie z wymogiem formalnym jako dzieło aspirujące do spełnienia warunków wynikających z art. 219 ust.1 pkt.2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2020.85) wskazała cykl prac „Ogród Naturalny”. Założenia tej pracy najtrafniej eksplikuje sama autorka:

W trakcie wieloletniej pracy artystycznej badałam tytułowy motyw w odniesieniu do szeroko pojętych relacji człowieka z naturą, a obszar podejmowanych przeze mnie treści przyjął różne kierunki. Dogłębne studia uświadomiły mi, że ogród jest miejscem bogatym w różnorodność, refleksje, a nawet stanowi repozytorium tożsamości społecznej czy narodowej.

Uwzględniając kontekst współczesności i doświadczenia związane z izolacją, mam poczucie, że zrealizowane projekty zyskają ponadczasowy wydźwięk.

Habilitationka nie poprzestaje na słowach i deklaracjach. Aktywnie działa na rzecz zmiany świadomości i stosunku do natury w swoim otoczeniu. Zakłada miejskie mini ogrody, by przywrócić naturę do centrów miast, by dawały one mieszkańcom schronienie przed upałem, obniżały temperaturę i poprawiały jakość powietrza, a także odzyskiwały tak ważną dla życia wodę. Te mądre działania są, jak myślę, reakcją artystki na postępującą betonozę biorącą we władanie polskie miasta i miasteczka. Bezmyślna wycinka miejskich stref zieleni i zamiana tych miejsc w betonowe pustynie to zmora naszych czasów, świadectwo ignorancji i braku świadomości. Dlatego tak bardzo cieszy mnie spotkanie z postawą prezentowaną przez dr Marlenę Promną-Pietrek. Artystka w swoim autoreferacie opisuje projekt „The High Line Garden” w Nowym Jorku – zrealizowany z olbrzymim rozmachem ogród założony na linii kolejowej poprowadzonej dziewięć metrów nad ulicami miasta. Habilitationka wybrała się za ocean, by z bliska doświadczyć fenomenu tej fascynującej realizacji. Snując refleksje wynikające z tej podróży, dochodzi do interesującej konkluzji: *Utrwalone w pamięci obrazy zahipnotyzowały mnie i ustaliły zakres artystycznych wyborów na wiele lat. Rozwibrowane masy roślinne stały się moją główną inspiracją i artystycznym pretekstem do pogłębionych studiów malarskich.*

Warto podkreślić, jak świadome i dojrzałe są wypowiedzi artystki zawarte w autoreferacie. Praca jest świetnie napisana – autorka jasno i klarownie eksplikuje własną postawę:

Najważniejsze cele mojej pracy artystycznej ostatnich lat skupiają się zarówno wobec analizy treści, jak i doświadczeń formalnych. Poruszane przeze mnie zagadnienia, prezentowane w pięciu autonomicznych cyklach malarskich, to wypowiedzi na temat historii ogrodów, architektury otwartej czy współczesnej ekologii. Szeroki wachlarz opracowywanych motywów oraz systematyczna praca twórcza przyniosły nowe rozwiązania warsztatowe i pomysły, które znalazły odzwierciedlenie w serii malarskiej „Ogród naturalny”.

Twórczość dr Marleny Promnej-Pietrek to przykład świetnej symbiozy świadomości z talentem i pracą. Przywoływany często w autoreferacie „guru” habilitationki – Piet Oudolf, mistrz sztuki ogrodowej tworzący wielopiętrowe, bylinowe rabaty, ikona ogrodowego naturalizmu może być dumny, że stał się inspiracją dla artystki, która tak twórczo rozwija jego naturalistyczną filozofię.

Ocena dzieła artystycznego

Zgodnie z wymogiem formalnym, jako dzieło aspirujące do spełnienia warunków wynikających z art.219 ust.1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2020.85), pani Marlena Promna-Pietrek wskazała cykl prac „Ogród Naturalny”. Seria została zrealizowana w 2019 i 2020 roku i jest naturalną kontynuacją wieloletnich działań artystki związanych z analizą formalną i semantyczną wybranego przez nią tematu. Zestaw prac wskazany przez habilitantkę został upubliczniony w dniach od 7 lipca do 6 września 2020 roku na wystawie indywidualnej w Muzeum Architektury we Wrocławiu. *Poruszane przeze mnie zagadnienia, prezentowane w pięciu autonomicznych cyklach malarskich, to wypowiedź na temat historii ogrodów, architektury otwartej czy współczesnej ekologii – jak syntetycznie opisuje autorka. Artystka tworzy w technice akrylowej i ma olbrzymią wiedzę na jej temat, wynikającą z wieloletniej praktyki i doświadczenia:*

Chociaż zasada malarska, którą się posługuję, nie jest ani specjalnie skomplikowana, ani nowatorska, to jednak wymaga dużego wysiłku. Głównie polega ona na utrzymywaniu długotrwałego skupienia. Osiąganie stanu wewnętrznego wyciszenia sprawiło mi początkowo największą trudność. Z czasem jednak nauczyłam się obserwować zmieniającą się barwę wysychającej farby i precyzyjnie opracowywać każdy element swoich wielkoformatowych obrazów.

Projekt „Ogród naturalny” składa się z 2 części: „Widoków” oraz „Kadrów” i „Detali”. W skład cyklu „Widoki” wchodzi osiem powstałych w 2019 roku obrazów, połączonych w dyptyki o formatach 300 x 180 cm. Obrazy inspirowane są oczywiście ogrodami, roślinami, naturalistyczną manierą komponowania ogrodów Pieta Oudolfa, szeroko pojętą bioróżnorodnością:

Tętniąca życiem floralna toń, składająca się w witalną tkankę wzajemnych współzależności odgrywa niepodważalną rolę w globalnym ekosystemie. Organiczne mikrocząstki, budujące mikroświat, leżą u podstaw mojej postawy artystycznej deklaruje artystka. Wielkoformatowe kompozycje malarskie dr Marleny Promnej-Pietrek posiadają osadzoną w naturze grę kolorystyczną rozpiętą od czerni po biele, barwy ziemi, zielenie i błękity. Tkanka malarska jest gęsta – artystka stara się pracować tak, jakby robiła to sama natura. Partie obrazów narastają, a sama artystka materię swoich obrazów porównuje do „biomasy” posiadającej potencjał morfologiczny, jak i semantyczny dający szerokie możliwości eksploracji artystycznej. Mnie osobiście urzekają te monumentalne kompozycje. Mimo że mocno

zakorzenione w naturze, tworzą autonomiczne byty malarskie wyjątkowej urody plastycznej. Obrazy „Łąka”, „Dolina”, „Czarna rzeka” czy „Dolina” (wszystkie z 2019 roku) działają wręcz hipnotycznie. Dawno nie czułem tak wielkiej potrzeby obcowania z dziełem na żywo po zapoznaniu się z reprodukcją. Jestem urzeczony tym malarstwem, w którym usłyszeć można echa twórczości Krzysztofa Gliszczyńskiego, o którym zresztą wspomina habilitantka, ale także Jerzego Mierzejewskiego czy Wojciecha Fangora. To dalekie echa, chociaż Mierzejewski w swoich obrazach często poruszał motyw ogrodu-pejzażu, w żaden sposób nie ujmują twórczości Marleny Promnej-Pietrek. Bo to sztuka na wskroś uniwersalna, mądra i zachwycająca formalnie. Jestem wielkim admiratorem działalności habilitantki i cieszę się, że mogłem zapoznać się z jej twórczością. Nieco w innym charakterze utrzymane są obrazy wchodzące w skład cyklu „Kadry” o formacie wertykalnym 150 x 110 cm. Wyczuwam w nich inspiracje miastem, w tym wypadku Nowym Jorkiem, a konkretnie opisywaną przez artystkę High Line. To bardziej kadry niż rozległe pejzaże, „Kadry” będące fragmentem większej całości, są próbą oddania wrażeń z konfrontacji z dynamiką miasta i wyjątkowej kompozycji roślinnej w nim egzystującej. „Detale” to seria składająca się z 10 obrazów odnoszących się do charakterystycznych fragmentów ogrodów High Line. To kameralne prace, których wymiar 50 x 30 cm symbolizować ma mały wycinek rzeczywistości wymagający oglądu z bliska.

Całość dzieła aspirującego, zatytułowanego „Ogród Naturalny”, tworzy zestaw oryginalny i perfekcyjny pod każdym względem. Jestem głęboko przekonany, że dr Marlena Promna-Pietrek jest osobą obdarzoną głęboką wiedzą, pasją i talentem. To jednak jej praca powoduje, że „Ogród Naturalny” to dzieło wyjątkowe w mądrości swojego przekazu i urzekające pięknem malarskiej materii.

Ocena osiągnięć i działalności organizacyjnej

Po uzyskaniu stopnia doktora artystka kontynuowała pracę poświęconą analizie ogrodu. Skupiła się na eksploracji odrębnych koncepcji związanych z jego warstwą strukturalną i semantyczną. Główne kierunki jej zainteresowań dotyczyły problemu współczesnej ekologii, architektury otwartej oraz ogrodów historycznych. W ciągu kilku lat zrealizowała różnorodne prace, które zestawiała w trzy serie. Od września do grudnia 2019 roku zorganizowała trzy wystawy indywidualne. Po zakończeniu wystaw zrealizowała autorską publikację pt. „Trzy Ogrody”, dokumentującą te wystawy. „Sceny Leśne” z lat 2018-2019 to projekt przywołujący

koncepcję ogrodu w stylu angielskim, który ze względu na nieregularny i rozległy charakter może niekiedy przypominać las. Instalacja „Sceny Leśne” odwołuje się bezpośrednio do toczącej się w przestrzeni publicznej dyskusji na temat rabunkowej gospodarki leśnej. Praca powstała na kanwie epickiej wizji lasu niemieckiego ekologa Pietera Wohllebena. W okresie od czerwca 2018 roku do kwietnia 2019 roku powstała seria 54 prac o formacie 50 × 70 cm w technice akrylu na papierze. Po raz pierwszy w swej pracy artystycznej artystka użyła motywu figuratywnego. Finalnie zrealizowała ponad 30 ilustracji przedstawiających figury myśliwych, drwali, a także sylwetki zwierzyny leśnej oraz 24 prace odzwierciedlające tkankę roślinną. Po połączeniu w jedną kompozycję instalacja osiągnęła rozmiar 900 × 210 cm. Obiekt ma charakter rytmicznie przeplatających się scen figuratywnych i abstrakcyjnych, układających się w symultaniczną opowieść o mieszkańcach lasu i czyhających na nich zagrożeniach. Instalacja została zaprezentowana na wystawie indywidualnej zorganizowanej w ramach Międzynarodowego Sympozjum Rysunku i Malarstwa „Valeč and the Czech baroque from view of European artists” (Galeria Zamek Valeč, Czechy; 04 –06.09.2019). Ponadto fragmenty instalacji zaprezentowała w ramach wystaw grupowych: „Permission” (Muzeum Akademii Sztuk Pięknych, Tianjin, Chiny; 2018 rok), „Kredyt” (Galeria Runde Ecke, Drezno, Niemcy; 2019 rok).

Projekt był próbą konfrontacji doświadczeń artystycznych habilitantki z bogatą kolekcją oraz unikatowymi artefaktami Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze. koncepcja polegała na wpisaniu prac malarskich w przestrzeń stałej ekspozycji. Celem wystawy było stworzenie nowych kontekstów dla prezentowanego zestawu obrazów oraz aktualizacja treści zabytkowych obiektów. Tytuł wystawy odnosił się bezpośrednio do tkanin dekorujących wnętrza, zwanych werdiurami. Wystawa składała się z dwóch części i odnosiła się do koncepcji ogrodu historycznego. Pierwszą część wystawy stworzyła seria sześciu obrazów o formacie 130 × 130 cm, zrealizowana w technice akrylu na płótnie, która powstała w okresie od 2016 do 2018 roku. Niektóre z tych obrazów były prezentowane wybiórczo na wystawach indywidualnych w Muzeum Historii Katowic w 2016 roku, w Teatrze Lalek w 2017 roku oraz na kilku wystawach grupowych. Prace te stanowią ważny etap w twórczości Marleny Promnej-Pietrek z uwagi na długi czas powstawania, pozwalający na wnikliwą analizę opracowywanych motywów. Obrazy opatrzone zostały następującymi tytułami: „Jezioro”, „Rzeka”, „Przejście”, „Krawędź” oraz „Nora”. Precyzyjnie określają źródło inspiracji, które podobnie jak w innych projektach rozwijanych równocześnie sugeruje związek z krajobrazem, lasem, dziką przyrodą.

Druga część ekspozycji składała się z prac zrealizowanych na papierze. Częściowo prezentację uzupełniły fragmenty instalacji „Sceny Leśne”, która na potrzeby tej wystawy została przekomponowana w dwa obiekty składające się z dwunastu scen każdy. Kluczowy dla koncepcji był jednak tryptyk zrealizowany na papierze o formacie 100 × 70 cm.

„Kompozycja z jeleniem”, „Kompozycja z sarnami” i „Kompozycja z wilkami” – w mojej opinii – najlepiej odzwierciedlają charakter tytułowej werdiury. Symetrycznie rozmieszczone w obrazie sylwetki zwierząt, przeplatają się z motywami roślinnymi. Kontrast między fakturalnie wypełnionym rysunkiem figur i płaskim tłem, daje w efekcie dekoracyjny charakter. Podobne cechy posiadają dwie niewielkie wycinanki, które zostały zakomponowane w niemal identyczny sposób. Wystawa była prezentowana w Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze od 21.01 do 10.02.2020 roku.

Seria „Ogród Barragána” (2016-2019 rok) inspirowana jest koncepcją meksykańskiego architekta Luisa Barragána, który w procesie kształtowania przestrzeni nie rozdzielał pejzażu, ogrodu i architektury. Uważał, że krajobraz i kreowane budynki są jednością. Natura nie tylko je otacza, ale również przenika. Powstała seria prac licząca około 16 obrazów o formacie 70 × 70 cm i 3 obrazy o formacie 100 × 100 cm. Cykl zrealizowany został w technice akrylowej na płótnie w latach 2017-2019. Obrazy mają charakter małoformatowych zapisków i powstały jako szkice, eksperymenty formalne. Finalna ekspozycja była połączeniem tradycji modernistycznej (poprzez wspomnienie sylwetki popularnego architekta) z koncepcją postmodernistycznego kolażu myśli i inspiracji:

- „Limited Vision” – 2018 rok; w ramach grupowej wystawy została zaprezentowana praca na papierze z tego cyklu, Art Trace Gallery, Tokio, Japonia;
- „Ogród Barragána” – 2019 rok; wystawa indywidualna, Kampus Hyberská, Praga, Czechy.

„Pory roku” z lat 2019-2020 to seria dwunastu prac o formacie 50 × 70 cm, która została zrealizowana na podstawie doświadczeń zdobytych podczas tworzenia instalacji „Sceny Leśne”.

Jak sama autorka pisze:

Rozpoczynając pracę w Akademii Sztuk Pięknych, miałam więc niemałe doświadczenie.

Zatrudniając mnie, prof. Piotr Kielan zlecił mi w pierwszej kolejności napisanie autorskiego

programu z rysunku w formie zadań semestralnych. Po przepracowanym roku miałam wykazać się wynikami, organizując wystawę prac studenckich. Ukształtowany na początku styl pracy kontynuujemy do dzisiaj.

Po uzyskaniu tytułu doktora, habilitantka przygotowała następujące prezentacje:

- „Kolektywnie” – 2018 rok; instalacja rysunkowa, gablota ekspozycyjna w budynku przy pl. Polskim, ASP we Wrocławiu
- „Wystawa rysunku studentów lat II–V” – 2018 rok; Galeria za Szklęm, pl. Polski, ASP we Wrocławiu
- „Forma, Deformacja, Transformacja” – 2018 rok; wystawa rysunku I roku, Galeria Postument, pl. Polski, ASP we Wrocławiu
- „Konie” – 2018 rok; wystawa rysunku Jarosławy Pabich-Szmyt, Tor Wyścigów Konnych Partynice
- „Ćwiczenia z rysunku” – 2019 rok; wystawa końcoworoczna, hol budynku CSU CI, ul. Traugutta, ASP we Wrocławiu
- „123” – 2019 rok; wystawa rysunku Małgorzaty Trziny, Galeria Postument, pl. Polski, ASP we Wrocławiu
- „Sztuka Przetrwania” – 2020 rok; wystawa rysunków wykonanych przez studentów w czasie izolacji wywołanej pandemią Covid-19, zrealizowana w pracowni 212, ASP we Wrocławiu.

Habilitantka od wielu lat realizuje różnorodne międzynarodowe programy i wydarzenia artystyczno-badawczo-naukowe skierowane do studentów, takie jak:

„Figurama” – Międzynarodowy Przegląd Figuratywnego Rysunku Studenckiego (7 edycji), „Labirynt” – projekt wymiany studenckiej i wystawy zrealizowane z Accademia di Belle Arte di Roma we Włoszech, „Summer Art School” – projekt edukacyjny zakończony wystawą, zrealizowany z Kyung Hee University w Korei, „Lekcja anatomii dr. Gunthera von Hagensa” – zajęcia w laboratorium Gunthera von Hagensa w Guben w Niemczech, „Drawing Connections” – wystawa rysunku studenckiego na Uniwersytecie Karoliny Północnej w Stanach Zjednoczonych czy „Nowoodkryta” – konkurs studencki zrealizowany z Galerią Dominikańską we Wrocławiu.

W 2020 roku Marlena Promna-Pietrek została powołana do Rady Wydziału Malarstwa oraz Rady Senatu ASP we Wrocławiu. Pełniąc tę funkcję do dzisiaj, wykonuje szereg działań obejmujących obszar pracy dydaktycznej, organizacyjnej oraz popularyzatorskiej.

„Summer Art Academy 2012” to projekt letniej szkoły zorganizowany dla studentów koreańskiego Kyung Hee University. Od 2013 roku pełni funkcję głównego koordynatora i kuratora Międzynarodowego Przeglądu Figuratywnego Rysunku Studenckiego „Figurama” (2013-2020). Do tej pory zrealizowała siedem edycji programu. Stały skład uczestniczący w programie obejmuje uczelnie z Czech, Słowacji, Węgier i Polski. „Labirynt 2016” To projekt zrealizowany przez ASP we Wrocławiu we współpracy z Accademia di Belle Arti Di Roma przy wsparciu Instytutu Polskiego w Rzymie. „Drawing Connections” z 2020 roku to projekt wystawienniczy, zrealizowany na Uniwersytecie w Charlotte w Karolinie Północnej w Stanach Zjednoczonych. Wystawa odbyła się w Rowe Gallery.

Praca popularyzatorska, osiągnięcia artystyczne i organizacyjne dr Marleny Promnej-Pietrek są imponujące i zasługują na najwyższe uznanie. Jej osiągnięcia dydaktyczne oraz popularyzujące naukę i sztukę wskazują na jej olbrzymie zaangażowanie w sprawy uczelni, sztuki czy też kultury polskiej. Tę działalność prowadzi ona wielce profesjonalnie i z wielkim oddaniem dla sprawy krzewienia kultury i sztuki. Dla potrzeb recenzji przywołuję część z imponującego dorobku po uzyskaniu stopnia naukowego doktora sztuki w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki piękne, nadanego uchwałą Rady Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu w 2016 roku. Moja ocena jest jednoznacznie pozytywna i najwyższa z możliwych. To wielki zaszczyt dla recenzenta, kiedy oceniać może postawę tak dojrzałą artystycznie, wrażliwą na losy świata – tego wielkiego, w skali globalnej i tego małego, lokalnego, najbliższego. Jakby tego było mało, to wielce uzdolniona malarka, która wypracowała własny styl oraz doskonale rozumie język i powagę malarskiej wypowiedzi.

Konkluzja

Przedstawiona dokumentacja dokumentacji procesu kształcenia, doksztalcania i doskonalenia własnej wiedzy i umiejętności w zakresie sztuki stawia przed nami w osobie habilitantki wszechstronnie przygotowaną artystkę i pracownika nauki. Wybitne osiągnięcia artystyczne, twórcze i dydaktyczne dr Marleny Promnej-Pietrek stanowią nie tylko znaczny wkład w samą dyscyplinę, ale są również ich efektywnym przełożeniem na sferę dydaktyki i upowszechniania kultury oraz kształtowania estetycznych postaw polskiego społeczeństwa.

Dorobek habilitantki należy wysoko ocenić w aspekcie troski o zachowanie naszej tożsamości kulturowej. Stwierdzam jednoznacznie i z pełnym przekonaniem, że osiągnięcia artystyczne, twórcze i dydaktyczne dr Marleny Promnej-Pietrek spełniają wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

Prof. Tomasz Milanowski